

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 71. Argumentum sexagesimum primum. Tam justa suspicio est,
ipsorum pœnitentiam, dum contentur, vel esse fictam, vel non esse
plenam ac sufficientem, quàm justa suspicio est, ipsorum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

horum, qui non vivunt secundum mandata Dei (cum unica salutis via, sit, via mandatorum, juxta illud, *Si vis ad vitam ingredi, serva mandata*.) Sed peccatores, vitam criminofam non corrigentes, ad eamque post Confessionem & Communionem affiduè redeunt, non vivunt secundum mandata Dei (si enim secundum ea viverent, se corrigerent, juxta illud Psal. 118. *In quo corrigi adolescentior vitam suam? in custodiendo sermone tuos.*) Ergo censendi non sunt de numero electorum, sed reproborum.

§. I V.

Gravissimum Doctorum hac de re judicium.

944 Propterea Doctores gravissimi & celeberrimi censent eos, qui post Confessionem & Communionem ad solita crimina semper redeunt, facillè que & citò redeunt, ordinariè censendos esse de numero reproborum. Sic enim censet S. Thomas Villanovanus, cujus verba habes capite præcedenti §. 2.

945 Sic etiam Bellarminus l. 1. de arte moriendi c. 12. ubi sic: *Siquis invenitur, qui Sacramenti sacrosancti frequentet mysteria, vel omnibus Dominicis, vel etiam quotidie (si Sacerdotio fungatur) & tamen neque à peccatis letalibus sibi caveat, neque in bonis operibus serid se exerceat... lucris pecunia: non inhiat, carnis illecebris delectetur, &c. iste cerè carnem Dominicam ad judicium sibi manducat, &... Judam proditorem imitatur, de quo Christus ait: Melius erat ei si natus non fuisset homo ille. Generalitèr loquitur ibidem l. 2. c. 16. ubi inter reprobos & damnatos numerat ferè innumerabiles, qui non desierunt bellare bella Domini, sed absque ulla resistentia, suscipiunt vulnera diaboli, & moriuntur morte prima, que est peccatum letale. Et quia timidi, sed incurii sunt in agenda pœnitentia (eum non audeant castigare, & infirmitatem redigere corpus suum, à quo consuetudinarii, facillè que & citò recidivantes, ut plurimum abhorrent) idè incidant in mortem secundam, que est gehenna.*

946 Sic Ludovicus Granatensis to. 2. concionum de temp. conc. 2. *Asteverare non dubito, inter omnia mala, quibus nunc mundas premitur, hoc mihi vel omnium maximum, vel unum inter maxima connumerandum videri, quod intelligam maximam hominum turbam in summo salutis eterne discrimine versari, dum hoc modo consistunt, & vix peractâ Confessione, in eadem crimina relabuntur.*

947 Sic Cornelius à Lapide in cap. 2. epist. S. Jacobi v. 13. ubi postquam dixit, autoritate & ratione suaderi, plures ex adultis Christianis damnari, quam salvari: illis, qui ut plurimum damnantur, accenset eos qui malos habent habitus inebriandi se, fornicandi, rixandi, pejerandi, &c. qui mox à Confessione ad suas cupiditates & fecera redeunt.

948 Sic Franciscus Labata in Theatro Morali to. 2. verbo *recidivatio* propos. 4. *Fieri potest, ut qui è numero electorum est, relabatur; sed frequens prolapsio, apertissimum signum est damnationis.*

949 Sic Julius Cæsar Recupitus in eruditissimo Opere de signis prædelli. & reprob. tr. 2. c. 6. *Omnes ii qui ita mortaliter peccant, ut cadendo & resurgendo vitam transigant, regulariter & juxta leges communes pertinent ad reprobos.*

950 Sic noster Antonius à S. Martino in laudatissimo libro, cui titulus: *Les conduites de la grace*, &c. p. 1. verit. 8. ubi dicit, facillè & citò post Confessionem in pristina crimina recedentes, ordinariè esse in malo statu, in eoque ordinariè mori, desperatam denique esse eorum salutem. Similia habet Drexelius in Zodiaco Christi. signo 14. Tom. III.

CAPUT LXXI.

Argumentum sexagesimum primum.

Tam justa suspicio est, ipsorum pœnitentiam, dum consistunt, vel esse fictam, vel non esse plenam ac sufficientem, quam justa suspicio est, ipsorum Confessionem, & Communionem, esse infructuosam. Atqui de hoc justissima suspicio est. Ergo, &c.

MAjor propositio est certa, quia certissimum est, Sacramentorum illorum fructum ab iis recipi, qui ea cum debita dispositione recipiunt. Si igitur ea ut plurimum infructuosè recipiant, signum certissimum est, quod ea non recipiant cum debita dispositione. Recipient autem cum debita dispositione, si forent debite pœnitentes. Justa ergo suspicio est non esse debite pœnitentes.

Minor verò propositio, quod atque justissima suspicio sit, Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramenta ab ipsis infructuosè recipi, ex Scriptura, Patribus, doctrinaque Aquinatis, & Theologorum passim omnium, demonstrata est libro præcedenti cap. 42. & 43.

CAPUT LXXII.

Argumentum sexagesimum secundum.

Juxta sacros textus, merito suspecta est magnorum criminum pœnitentia, à qua facillè & citò receditur.

RObat ex Apostolo 2. Cor. 7. Et Eccli. 3. Pœnitentia namque, si vera & plena est, juxta Apostolum ibidem aliquid stabilitatis habet. Tametsi enim necessario talis esse non debeat, ut semel habita nunquam amittatur, nec univèrsim falsâ sit pœnitentia, quam sequens coinquinat culpa; veram nihilominus plenamque enormium criminum pœnitentiam, saltem eatenus stabilem esse, quatenus ea facillè & citò non repetuntur, Apostolus ibi significat, dum ait: *qua secundum Deum tristitia est, pœnitentiam, in salutem, stabilem operatur.* Quia vox *stabilem* ibi secundum Chrysostomum & textum Græcum refertur ad pœnitentiam, inquit à Lapide in eum locum. Sic enim textus Græcus habet: *qua secundum Deum tristitia est; pœnitentiam inopavitendam in salutem operatur.* Et verò pœnitentia, de qua peccator facillè & citò pœnitet, id est à qua per relapsum facillè & citò discedit, nullos ponit ex pœnitentiæ fructibus, ibidem ab Apostolo recensitis, ut experientia docet. Ex toto proinde contextu, Græcoque & Latino textu inter se collatis, colligitur, veram & plenam de peccatis, saltem gravioribus, pœnitentiam, hoc saltem sensu, stabilem esse debere, quatenus ab ea nec citò, nec facillè peccator excidit per relapsum, per quem quasi pœnitentia de pœnitentia.

Quod & confirmat Sapiens Eccli. 3. *Qui diligit Deum (uti diligit omnis qui pœnitet ut oportet) orabit pro peccatis, & continebit se ab illis.* Quod profectò non solum verificatur pro tempore quo diligit. Cum textus ipse amplius evidenter significet; neque enim dicit: *Qui diligit Deum, orat pro peccatis, & continet se ab illis; sed continebit se.* Quomodo etiam Salvator Joan. 4. non dicit: *Siquis diligit me, sermonem meum servat; sed in futurum servabit.* Vide dicta libro præcedenti n. 551.